II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä toukokuuta 2000,

Ranskan pyynnöstä jatkaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY (radio- ja telepäätelaitedirektiivi) 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti France Télécomin yleiseen analogiseen puhelinverkkoon kytkettäväksi tarkoitettuja telepäätelaitteita koskevaa vaatimusta

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 1390)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/373/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY [1], ja erityisesti sen 18 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivillä 1999/5/EY luodaan sääntelypuitteet, jotka koskevat radio- ja telepäätelaitteiden markkinoille saattamista, vapaata liikkuvuutta ja käyttöönottoa yhteisössä. Jäsenvaltioiden on 8 päivästä huhtikuuta 2000 sovellettava direktiivin säännöksiä ja erityisesti varmistettava, että laitteet täyttävät 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa esitettyjen olennaisten vaatimusten lisäksi jäsenvaltiot voivat pyytää, että ne voivat enintään 30 kuukauden ajan mainitun päivämäärän jälkeen edellyttää, että telepäätelaitteet eivät aiheuta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/10/EY [2] määriteltynä yleispalveluna käytettävissä olevan puheensiirtopalvelun huononemista, jota ei voida hyväksyä.

(2) Ranska on 18 päivänä lokakuuta 1999 päivätyllä kirjeellä pyytänyt 18 artiklan 3 kohdan soveltamista täyden 30 kuukauden ajan France Télécomin verkkoon liitettäviksi tarkoitettuihin päätelaitteisiin. Tärkeimpänä syynä pyyntöön on se, että noin 22,2:ta prosenttia puheensiirtopalvelua tarjoavista France Télécomin liittymistä ei ole varustettu päätelaitteiden virrankulutuksen rajoittamiseksi. On vaarana, että verkon sovitinkortit ja tällaisiin liittymiin kytketyt käyttäjien päätelaitteet kuluvat liiallisen kuumentumisen seurauksena, jos päätelaitteet eivät rajoita virtaa. Voidaan siis katsoa, että Ranskassa on 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tilanne, jossa on perusteltua kyseisten liittymien osalta jatkaa nykyisiä sääntelyvaatimuksia.

(3) France Télécom toteuttaa toimenpiteitä tilanteen ratkaisemiseksi tuomalla virran rajoituksen verkkoon. Näillä toimenpiteillä minimoidaan riskit 30 kuukauden kuluessa 8 päivästä huhtikuuta 2000.

(4) Direktiivissä 1999/5/EY olevan 6 artiklan 3 kohdan mukaan valmistajan on toimitettava käyttäjälle tiedot telepäätelaitteiston käyttötarkoituksesta. Kyseisten tietojen perusteella on voitava nimetä ne yleisten televiestintäverkkojen rajapinnat, joihin kyseinen laite on tarkoitettu liitettäväksi.

(5) Virran rajoitusta tarvitaan ainoastaan laitteissa, jotka on nimetty kyseisiin liittymiin liitettäviksi, jotta voitaisiin varmistaa, että puheensiirtopalvelu ei huonone tavalla, jota ei voida hyväksyä,

[1] EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.
[2] EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ranska voi edelleen edellyttää, että telepäätelaitteet, jotka on tarkoitettu liitettäviksi France Télécomin verkon sellaisiin liittymiin, jotka eivät rajoita kyseisten laitteiden virrankulutusta, eivät aiheuta direktiivissä 98/10/EY määriteltynä yleispalveluna käytettävissä olevan puheensiirtopalvelun huononemista, jota ei voida hyväksyä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskalle.

Tehty Brysselissä 26 päivänä toukokuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen